

Vores frikvarterer

Klokken ringer ud til frikvarter, og 2.B skynder sig ud for at lege. Nogle sjipper, nogle leger gemmeleg, nogle spiller bold og nogle graver i sandkassen. Lidt efter kommer Hannah tilbage fra tandlægen. Hun ser, at resten af klassen er løbet ud for at lege, og hun bliver bange for, at hun ikke kan komme med i en leg. Hun vil helst ikke spørge, om hun må spille eller sjippe med, da hun er bange for at få et nej. Hun har altid været med i klassens lege, men fordi hun nu skal spørge, bliver hun bange for, at hun faktisk ikke må, og at de andre leger bedre uden hende.

Samtidig med at Hannah er bange for ikke at lege med de andre i frikvarteret, går Yousef rundt ude i skolegården. Han synes, at det er nogle vilde lege, de andre leger, og mest af alt, har han brug for en stille pause. Men han ved ikke, hvor han skal gå hen, og han er bange for, at de andre synes, at han er mærkelig, fordi han ikke leger med nogen. Yousef ser, at de andre børn griner og har det sjovt. Han ville ønske, at han kunne spille bold med de andre, men han har virkelig bare brug for ro. Lige pludselig ser han, at Eske falder og slår sig. Der kommer en voksen over og trøster ham, og han hører, at Eske skal have et plaster på sit sår.

